1945 06 03 · LTSR vadovybės kreipimasis dėl amnestijos („Tiesa“)

Laikraštis „Tiesa“, 1945 m. birželio 3 d., Nr. 128 (658), p. 1 · lietuvių kalba

Visų šalių proletarai, vienykitės!

TIESA

LIETUVOS KP(b) CK IR VILNIAUS MK ORGANAS ★ EINA NUO 1917 M.

Nr. 128 (658) | Vilnius, 1945 m. birželio 3 d., sekmadienis | Kaina 20 kap.

Visos tautos reikalas

Bendroje tarybinių tautų kovoje prieš hitlerizmą nemažas yra ir lietuvių tautos įnašas. Tos kovos epizodai dėl tarybinės Tėvynės laisvės ir nepriklausomybės gidaro garbingiausius lietuvių tautos istorijos puslapius.

Kiek didvyriška, pasiaukojanti ir kilni buvo geriausiųjų lietuvių tautos sūnų ir dukrų kova prieš hitlerinius barbarus, kiek tvirtas ir nepalaužiamas buvo liaudies armijos tvirtėjimas pergale, tiek žemi, niekingi, pragaištingi ir verti pasmerkimo bei paniekos buvo hitlerinių tarnų — įvairiausio plauko lietuviškųjų buržuazinių nacionalistų — darbai.

Miriop einą žmonės karštligiškai laikosi fantastiškų „šiaudų“ ir „ūdėlių“, kuriuos hitlerinis būtinumas pasmerkia pražūčiai. Kas, jei ne lietuviškieji buržuazinių nacionalistai, kitus ir siela paralyžiavę dvasdaviai — gėdingos atminties mažajam ereliotėliui, savo likimą bevo surišę su hitlerinio likimu? Kas, jei ne lietuviškieji buržuazinių nacionalistai nėrėsi iš kailio, kai hitlerinė armija turėjo laikinus pasisekimus ir dėjo visus savo šunliškiausius pastangas, kad kiek įmanoma lietuvių tautos dalį pajungtų hitlerinės „naujosios tvarkos“ reikalams? Šunliškiausia Tėvynės karo dienomis, tamsią lemtingumo mūsų Tėvynės dienomis, kai priešas siekė Kaukazo papėdžių, lietuviškiesiems buržuazinėms nacionalistams buvo pavykę įsmukdyti nacionalistinę frazeologiją sukliudinti dalį lietuvių tautos.

Šiandien hitlerizmas — jau duobkasių įnvoros. Buržuazinių nacionalistų neteko savo pagrindinio remėjo. Raudonoji Armija, sutriuškinusi hitlerinės Vokietijos „nenugalimąją“ militarinę jėgą, drauge su tuo smogė mirtiną smūgį ir kalbrinio maslo lietuviškai vokiškiesiems buržuazinėms nacionalistams. Tarybų Lietuva tiek ekonominėje, tiek kultūrinėje srityje diena iš dienos stiprėja. Darbo masės su entuziazmu vykdo partijos ir vyriausybės politiką, nes jojo mato geriausią užtikrinimą sukurti pasiturinčią ir klestinčią ateitį. Tarybinė valdžia pakėlė iš pat šaknų biznierių ir dvarininkėlių dašgus, pradėjusius augti vokiškiosios okupacijos metu. Ste smūgiai dar smarkiau pritrenkė lietuviškuosius nacionalistus. Prisvilę pamatę po kojomis, buržuazinių nacionalistai čiulpė meilo, šmeižo, prasimanymų gandų ir gandelių, kad tik sukiršinti nors dalį mažiau sąmoningesnių piliečių ir įvelti juos į savo banditiškus nusikalstamus darbus. Įmantrinę sklaidžiamoji nacionalistinė propaganda, praskiesta velkiško naivumo fantazija, sukiršino kai kuriuos lengvatikius piliečius.

Lietuviškai buržuazinių nacionalistų veikla yra nukreipta prieš lietuvių tautos interesus. Tas, kas varo kenkimo darbą įmonėje, kas deda pastangas pakenkti derliui, kas sąmoningai imasi biurokratizmo priemonių sutrukdyti administracinio aparato veikimą, kas ardo kultūros ir švietimo tinklo darbą, kas ardo šeimyninę laimę, viliodamas sūnų eiti bandito keliu, — tas kenkia visam Lietuvos liaudies ūkiui, tas kenkia tautinės kultūros atkutimui, tas eina prieš visą lietuvių tautą, prieš jos interesus.

Tarybinė vyriausybė, bolševikų partija kreipėsi į lietuvių tautą padėti išrauti tas piktžoles iš tarybinės lietuviškos žemės. Partija ir Vyriausybė kartu kreipėsi į sukliudintus piliečius, į bandiitškų gaujų dalyvius grįžti į ramų darbą.

Partijos ir Vyriausybės kreipimosi paklausė dalis sukliudintų piliečių. Raseinių, Utenos, Kėdainių ir kt. apskrityse banditų gaujos su savo vadovėvomis pasmerkė padarytuosius pakliadas ir dalis jų patys padeda tarybiniams organams kovoti su banditais.

„Mūsų respublikos gerovė reikalauja greičiau likviduoti nacionalistinių gaujų likučius. Neseniai Vidaus Reikalų Liaudies Komisaras drg. Bartašiūnas pareiškė, jog nacionalistinių gaujų dalyviams bus taikoma amnestija, jei jie grįš į ramų gyvenimą. Šiandien laikraštyje spausdinamas Vyriausybės ir Partijos pareiškimas, kuriame sakoma, kad „užtikrinama visiems, kas netrukdamas šiels iš nacionalistinių gaujų ir grįš į ramų darbą, visiška dovanojimą jų pakliadų ir suteikų nusikaltimų, padarytų prieš darbo žmones, prieš lietuvių tautą ir Tėvynę“.

Tarybinė Vyriausybė ir Partija, paskelbusios karui ir žengiant į taikos gyvenimą, amnestuoja sunkius nusikaltėlius. Tai yra paskutinis gailestingumas nacionalistinių gaujų dalyviams grįžti į gyvenimą. Tai yra kartu ir šaukštinis įspėjimas.

Tarybinė valdžia, tarybinė valdžia, pasiekusi pergalę prieš tokį priešą, kaip hitlerinė Vokietija, šiandien yra tvirta ir galinga kaip niekados. Jokių nacionalistinių gaujų likanos arba tie, kurie tebėra jomo pagalbą, nepaklausys šio įspėjimo, tai tarybinė valdžia ras priemonių išrauti šias piktžoles su šaknimis.

Kiekvieno tarybinio piliečio, kiekvieno doro žmogaus, kuriam rūpi gimtosios Lietuvos spartesnis sukiestėjimas, kuriam brangi yra savo tauta, kuris myli Tėvynę — pareiga suaiprinti budrumą prieš liaudies priešus. Negalima pamiršti, jog jau bevilišksnė bus lietuviškųjų buržuazinių nacionalistų padėtis, jos laikas jie kruis visokių niekšiškų priemonių.

Visos tautos reikalas stato kiekvienam Lietuvos darbo žmogui uždavinį greičiau išnaikinti niekšiškas šeimas — įvairaus plauko lietuviškuosius buržuazinius nacionalistus bei jų bandiitškų gaujų liekanas.

Iškovota pergalė prieš priešų įkvepia darbo žmones naujiems taikos kūrybos žygdarbiams. Liaudies priešai, mėginą sutrukdyti ar pakenkti krašto atstatymui, susilauks liaudies neapykantos ir rūsčios tarybinių įstatymų bausmės.

Visos lietuvių tautos reikalas aktyviai dalyvauti kovoje prieš piktžiausius savo priešus lietuviškuosius buržuazinius nacionalistus. Tiktai galutinai išnaikinusi šią piktžaizdę savo kūne, mūsų tauta galės ramiai užsiimti kūrybiniu darbu ir žengti plačiu ekonominės gerovės ir kultūrinio suklestėjimo keliu, kurį jai atveria tarybinė santvarka. Mes neabejojame, kad mūsų tauta didvyriškai pakėlusi sunkias aukas kovoje dėl savo išsivadavimo iš fašistinių plutokratų, o taip pat ir iš vokiškųjų okupantų jungo, sugebės sutriuškinti ir fašistinės praeities liekanas — lietuviškuosius buržuazinius nacionalistus.

BRANGŪS BROLIAI IR SESERS!
TARYBŲ LIETUVOS PILIEČIAI!

Ilgas, sunkus ir žiaurus karas baigėsi visiška mūsų pergale. Mūsų teisioji kova laimėta. Didžiojo Stalino vadovaujama Raudonoji Armija sulaužė hitlerinio žvėries nugarkaulį. Hitlerinė Vokietija paklupdyta ir kapituliavo jos karinė galybė sunaikinta.

Toji pergalė yra ir didi lietuvių tautos pergalė prieš jos amžinąjį priešą — vokiškuosius grobikus. Lietuvių tauta amžinai didžiuosis, kad, būdama Tarybų Sąjungos tautų šeimos narys, ji buvo aktyvi dalyvė kovoj dėl šios didingos pergalės.

Eidama tarybinių kelių, lietuvių tauta laimėjo sunkiausią kovą savo istorijoj. Dėka Stalino genijaus, dėka didžiosios rusų tautos ir visų tarybinių tautų paramos, dėka Raudonosios Armijos laimėjimų lietuvių tauta išsgelbėjo nuo pavergimo ir išnaikinimo, kurį jai ruošė vokiškieji grobikai. Patenkinti ilgamečiai mūsų tautos siekimai. Su pasididžiavimu lietuvių tauta šiandien mato, kad po Tarybų Lietuvos vėliava yra sujungtos visos lietuvių žemės su senąja sostine Vilniumi, su mūsų uostu Klaipėda.

Karas baigtas. „Nuo šiol Europoje plevėsuos didžioji tautų laisvės ir taikos tautų tarpe vėliava“, pareiškė draugas Stalinas. Dabar visų mūsų uždavinys yra greičiau likviduoti karo pasėkas, atstatyti sugriautą ūkį, gražinti kraštui viešką rimtį ir gerovę.

Lietuvių tauta gerai žino, kad Tarybų Lietuvos valdžiai, kaipo darbo žmonių valdžiai, rūpi tiktai darbo žmonių gerovė, jų šviesesnės ateities kūrimas, visuotinis lietuvių tautos masių kultūros kėlimas. Lietuvos darbo žmonės gerai supranta tarybinės vyriausybės statomus uždavinius ir, juos uoliai vykdydami, yra susilaukę žymių laimėjimų visose srityse.

Tačiau lietuvių tautos priešai dar bando kliudyti, dar nerimsta savo dvarų, turtų, savo valdžios ir galios dar nerimsta savo dvarų, turtų, savo valdžios ir galios dar nerimsta savo dvarų, turtų, savo valdžios ir galios netekę vokiečių bernai — buržuazinių nacionalistai. Jie dar kartą norėtų pasinaudoti Lietuvos liaudies valdžią ir išplėšti mūsų darbo žmonių laimėjimus su bet kokiu svetimų reakcinių jėgų pagalba. Jie negali užmiršti 1919 metų, kada su vokiečių samdiniu ir kitų interventų pagalba Betuviškoji buržuazija pasmaugė vos įsikūrusią Tarybų Lietuvą. Jie negali užmiršti vos įsikūrusią Tarybų Lietuvą. Jie negali užmiršti vos įsikūrusios puotos, kurią jie surengė 1941 metais įsiveržus į Tarybų Lietuvą vokiškiesiems fašistams. Visi veršus į Tarybų Lietuvą vokiškiesiems fašistams. Visi virš

Apie dokumentą

Sovietinės Lietuvos vadovybės kreipimasis „Brangūs broliai ir sesers! Tarybų Lietuvos piliečiai!“, išspausdintas laikraščio „Tiesa“ (LKP(b) CK ir Vilniaus MK organo) 1945 m. birželio 3 d. numerio Nr. 128 (658) pirmajame puslapyje. Jį pasirašė LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo pirmininkas Justas Paleckis, Liaudies komisarų tarybos pirmininkas Mečislovas Gedvilas ir LKP(b) CK sekretorius Antanas Sniečkus. Tai propagandinis tekstas, kuriuo besislapstantiems ir pasipriešinimo dalyviams žadamas „visiškas dovanojimas“, jei jie „išeis iš gaujų“, kartu grasinant sunaikinimu jiems ir jų artimiesiems. Tame pačiame puslapyje išspausdintas ir vedamasis „Visos tautos reikalas“ ta pačia tema. Kreipimasis paskelbtas likus kelioms savaitėms iki Juozo Vitkaus galutinio pasitraukimo iš legalaus gyvenimo (1945 m. birželio 17–18 d.).

Iššifruotas tekstas · lietuvių k.

BRANGŪS BROLIAI IR SESERS!
TARYBŲ LIETUVOS PILIEČIAI!

Ilgas, sunkus ir žiaurus karas baigėsi visiška mūsų pergale. Mūsų teisioji kova laimėta. Didžiojo Stalino vadovaujama Raudonoji Armija sulaužė hitlerinio žvėries nugarkaulį. Hitlerinė Vokietija paklupdyta ir kapituliavo, jos karinė galybė sunaikinta.

Toji pergalė yra ir didi lietuvių tautos pergalė prieš jos amžinąjį priešą – vokiškuosius grobikus. Lietuvių tauta amžinai didžiuosis, kad, būdama Tarybų Sąjungos tautų šeimos narys, ji buvo aktyvi dalyvė kovoj dėl šios didingos pergalės.

Eidama tarybiniu keliu, lietuvių tauta laimėjo sunkiausią kovą savo istorijoj. Dėka Stalino genijaus, dėka didžiosios rusų tautos ir visų tarybinių tautų paramos, dėka Raudonosios Armijos laimėjimų lietuvių tauta išsigelbėjo nuo pavergimo ir išnaikinimo, kurį jai ruošė vokiškieji grobikai. Patenkinti ilgamečiai mūsų tautos siekimai. Su pasididžiavimu lietuvių tauta šiandien mato, kad po Tarybų Lietuvos vėliava yra sujungtos visos lietuvių žemės su senąja sostine Vilniumi, su mūsų uostu Klaipėda.

Karas baigtas. „Nuo šiol Europoje plevėsuos didžioji tautų laisvės ir taikos tautų tarpe vėliava“, pareiškė draugas Stalinas. Dabar visų mūsų uždavinys yra greičiau likviduoti karo pasėkas, atstatyti sugriautą ūkį, grąžinti kraštui visišką rimtį ir gerovę.

Lietuvių tauta gerai žino, kad Tarybų Lietuvos valdžiai, kaipo darbo žmonių valdžiai, rūpi tiktai darbo žmonių gerovė, jų šviesesnės ateities kūrimas, visuotinis lietuvių tautos masių kultūros kėlimas. Lietuvos darbo žmonės gerai supranta tarybinės vyriausybės statomus uždavinius ir, juos uoliai vykdydami, yra susilaukę žymių laimėjimų visose srityse.

Tačiau lietuvių tautos priešai dar bando kliudyti, dar nerimsta savo dvarų, turtų, savo valdžios ir galios netekę vokiečių bernai – buržuaziniai nacionalistai. Jie dar kartą norėtų pasmaugti Lietuvos liaudies valdžią ir išplėšti mūsų darbo žmonių laimėjimus su bet kokių svetimų reakcinių jėgų pagalba. Jie negali užmiršti 1919 metų, kada su vokiškų samdinių ir kitų interventų pagalba lietuviškoji buržuazija pasmaugė [vos] įsikūrusią Tarybų Lietuvą. Jie negali užmiršti kruvinos puotos, kurią jie surengė 1941 metais įsiveržus į Tarybų Lietuvą vokiškiesiems fašistams. Visi prisimenam, kaip tada darbo žmonių priešai ir įvairūs [iš]gamos be gailesčio žudė ir kankino tarybinės valdžios aktyvistus, darbo žmonių teisių gynėjus, kaip atiminėjo žemę iš darbo valstiečių. Okupacijos metais tie kruvinieji budeliai kartu su vokiečių gestapininkais iššudė šimtus tūkstančių tarybinių piliečių. Tais savo niekšingais darbais lietuviškai vokiškieji nacionalistai padėjo lietuvių tautos smaugėjams vokiškiesiems grobikams. Tautos gyvybės kaina jie tikėjosi atgauti savo turtus, savo dvarus, namus, fabrikus, bankus. Bet trumpas buvo tų tautos duobkasių džiaugsmas. Darbo žmonių kariuomenė – Raudonoji Armija – išmetė iš Lietuvos hitlerininkus ir jų pakalikus. O žlugus hitlerinei Vokietijai, žlugo ir paskutinės lietuviškai vokiškųjų nacionalistų viltys.

Bet kai kur hitlerininkų ir jų pakalikų liekanos dar bastosi. Vokiečių nuleistųjų parašiutininkų, gestapo pasiųstų diversantų ir rankas krauju sutepusių išdavikų vadovaujamos, vokiškais ginklais ginkluotos gaujos atlieka budeliškus darbus. Tie banditai žudo ir žvėriškai kankina nekaltus darbo

žmones, Lietuvos patriotus, nesigailėdami nei moterų, nei vaikų.

Tiksliai ir neabejotinai nustatyta, kad tų banditiškų gaujų vadovybę sudaro vokiečių gestapininkai. Tačiau savo nusikalstamai veiklai pridengti ir žmonėms apmulkinti jie skleidžia įvairiausius gandus ir apgaulingus šūkius. Jaunimą ir politiškai nesubrendusius žmones viliodami, nacionalistiniai banditai dangstosi šūkiu apie „nepriklausomą Lietuvą“, bet iš tikrųjų jie siekia tokios Lietuvos, kurioj dvarininkai plechavičiai, tiškevičiai, buožės glovackiai, škirpos ir panašūs galėtų su svetimų grobikų pagalba smaugti ir išnaudoti darbo žmones.

Lietuvių tauta, darbininkai, darbo valstiečiai, darbo inteligentai yra ištikimi demokratiškai darbo žmonių respublikai – Tarybų Lietuvai. Lietuvos liaudis smerkia budeliškus nacionalistinių banditų darbus. Tarybų Lietuvos vyriausybės pareiga yra apginti darbo žmonių reikalus, jų laisvę, ir ji tai padarys. Negali būti ir nebus vietos Lietuvoje fašistiniams žmogžudžiams ir jų pakalikams.

Draugai darbininkai, darbo valstiečiai, darbo inteligentai! Kiekvienas banditas, kiekvienas tarybinės valdžios priešas yra tautos priešas, yra ir jūsų priešas, nes jis trukdo ramų krašto atstatymo ir gerovės atkūrimo darbą. Todėl kiekvieno piliečio pareiga yra įsijungti į kovą prieš lietuviškai vokiškuosius ir lenkiškai vokiškuosius nacionalistus, prieš hitlerininkų liekanas, jų pakalikus ir rėmėjus. Juo greičiau išnaikinsime nacionalistines gaujas, tuo greičiau ir lengviau nugalėsime sunkumus, kuriuos sudarė vokiečių okupacijos ir karo pasėkos, tuo sėkmingiau plėtosis mūsų žemės ūkis, pramonė, tautinė kultūra ir žmonių gerovė. Mūsų darbo žmonės gerai tai supranta ir teikia plačią paramą valstybės saugumo organams kovoje prieš banditus.

Daugelis gaujų dalyvių, patekusių į jas suvilioti ir apgauti, suprato savo nusikaltimų baisumą. Jie atėjo į valstybės saugumo įstaigas, atidavė ginklus ir atvirai pasmerkė savo nusikalstamus darbus. Jie ne tiktai išgelbėjo savo gyvybę, bet ir grįžo pas savo šeimas, prie savo darbo. Daugelis suviliotų nori taip pat pasielgti, mesti nusikaltimų kelią ir grįžti prie ramaus darbo, bet bijo tai padaryti, būdami savo banditiškų vadų, vokiečių samdinių įgąsdinti.

Pasibaigus karui ir žengiant į taikos gyvenimą, mes, Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos vardu, užtikriname visiems, kas netrukdamas išeis iš nacionalistinių gaujų ir grįš į ramų darbą, visišką dovanojimą jų paklaidų ir sunkių nusikaltimų, padarytų prieš darbo žmones, prieš lietuvių tautą ir Tėvynę. Jei gaujų vadai grasinimais ir bauginimais norėtų sulaikyti nuo šio vienintelio teisingo kelio į ramų ir dorą gyvenimą, reikia suimti juos arba sunaikinti.

Jei priešas nepasiduoda – jis sunaikinamas, tokia yra geležinė darbo žmonių kovos taisyklė. Tad vargas tiems, kurie pasiliks banditinėse gaujose ir šiuo ar tuo būdu tęs savo nusikalstamą veikimą. Jų laukia niekšo mirtis, o savo artimuosius – tėvus, motinas, žmonas, brolius, seseris – jie pasmerkia amžinai gėdai kaip liaudies priešų bendrininkus. Visi, kas teiktų pagalbą banditams, bus laikomi banditų talkininkais ir baudžiami visu tarybinių įstatymų griežtumu.

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas, Liaudies Komisarų Taryba ir Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komitetas reiškia tvirtą įsitikinimą, kad Lietuvos darbo žmonės, didžiųjų laimėjimų įkvėpti, dar sparčiau ir ryžtingiau dirbs krašto atstatymo ir karo žaizdų užgydymo darbą ir sutelks visas jėgas žalingajai liaudies priešų ir hitlerininkų liekanų veiklai užkirsti.

Visu ryžtumu į kovą už mūsų tautos šviesią ateitį, už gražią, kultūringą ir laimingą darbo žmonių Lietuvą – Tarybų Lietuvą.

Tegyvuoja broliškųjų Tarybų Sąjungos tautų draugystė!
Tegyvuoja mūsų pergalė!
Tegyvuoja didvyriškoji Raudonoji Armija – išvaduotoja!
Tegyvuoja didysis mūsų vadas, pergalės organizatorius, Tarybų Sąjungos Maršalas draugas STALINAS!

LIETUVOS TARYBŲ SOCIALISTINĖS RESPUBLIKOS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUMO PIRMININKAS J. PALECKIS
LIETUVOS TARYBŲ SOCIALISTINĖS RESPUBLIKOS LIAUDIES KOMISARŲ TARYBOS

PIRMININKAS M. GEDVILAS
LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS (BOLŠEVIKŲ) CENTRO KOMITETO SEKRETORIUS A. SNIEČKUS

Vertimas į anglų k. · English translation

An appeal by the leadership of Soviet Lithuania, “Dear brothers and sisters! Citizens of Soviet Lithuania!”, printed on the front page of the newspaper “Tiesa” (organ of the Central Committee of the Communist Party (Bolsheviks) of Lithuania and the Vilnius City Committee), No. 128 (658), 3 June 1945. It was signed by Justas Paleckis, Chairman of the Presidium of the Supreme Soviet of the Lithuanian SSR, Mečislovas Gedvilas, Chairman of the Council of People’s Commissars, and Antanas Sniečkus, Secretary of the Party’s Central Committee. It is a propaganda text promising those in hiding and members of the resistance a “full pardon” if they “leave the gangs”, while threatening them and their relatives with destruction. It appeared a few weeks before Juozas Vitkus finally left legal life (17–18 June 1945).

DEAR BROTHERS AND SISTERS! CITIZENS OF SOVIET LITHUANIA!

The long, hard and cruel war has ended in our complete victory. Our just struggle has been won. The Red Army led by the Great Stalin has broken the backbone of the Hitlerite beast. Hitlerite Germany has been brought to its knees and has capitulated; its military might has been destroyed.

This victory is also a great victory of the Lithuanian nation over its eternal enemy – the German invaders. The Lithuanian nation will forever be proud that, as a member of the family of peoples of the Soviet Union, it took an active part in the struggle for this glorious victory.

Following the Soviet path, the Lithuanian nation has won the hardest struggle in its history. Thanks to Stalin’s genius, to the support of the great Russian people and all Soviet peoples, and to the victories of the Red Army, the Lithuanian nation was saved from the enslavement and extermination prepared for it by the German invaders. The long-held aspirations of our nation have been fulfilled. With pride the Lithuanian nation sees today that under the flag of Soviet Lithuania all Lithuanian lands have been united with the ancient capital Vilnius and with our port of Klaipėda.

The war is over. “From now on the great banner of the freedom of peoples and peace among peoples will fly over Europe,” said Comrade Stalin. Now the task of all of us is to eliminate the consequences of the war as quickly as possible, to rebuild the ruined economy, and to restore full calm and prosperity to the country.

The Lithuanian nation knows well that the government of Soviet Lithuania, as the government of the working people, cares only for the well-being of the working people, for building their brighter future and for raising the culture of the masses of the Lithuanian nation. The working people of Lithuania understand well the tasks set by the Soviet government and, by carrying them out diligently, have achieved notable successes in all fields.

However, the enemies of the Lithuanian nation are still trying to obstruct this; the servants of the Germans – the bourgeois nationalists – who lost their estates, wealth, power and might, are still restless. They would like once again to strangle the people’s government of Lithuania and to rob our working people of their achievements with the help of any foreign reactionary forces. They cannot forget 1919, when with the help of German mercenaries and other interventionists the Lithuanian bourgeoisie strangled the newly founded Soviet Lithuania. They cannot forget the bloody feast they held in 1941 when the German fascists invaded Soviet Lithuania. We all remember how the enemies of the working people and all kinds of scum mercilessly murdered and tortured Soviet activists and defenders of the working people’s rights, and took land away from the working peasants. During the occupation these bloody executioners, together with the German Gestapo, murdered hundreds of thousands of Soviet citizens. With these vile deeds the Lithuanian-German nationalists helped the German invaders who were strangling the Lithuanian nation. At the price of the nation’s life they hoped to regain their wealth, their estates, houses, factories and banks. But the joy of these gravediggers of the nation was short. The army of the working people – the Red Army – drove the Hitlerites and their henchmen out of Lithuania. And with the collapse of Hitlerite Germany the last hopes of the Lithuanian-German nationalists collapsed too.

But here and there the remnants of the Hitlerites and their henchmen still roam. Gangs led by parachutists dropped by the Germans, saboteurs sent by the Gestapo and traitors with blood on

their hands, armed with German weapons, carry out the deeds of executioners. These bandits murder and brutally torture innocent working people and Lithuanian patriots, sparing neither women nor children.

It has been precisely and indisputably established that the leadership of these bandit gangs consists of German Gestapo men. But to cover up their criminal activity and to deceive people, they spread all kinds of rumours and deceptive slogans. Luring young people and politically immature people, the nationalist bandits hide behind the slogan of an “independent Lithuania”, but in reality they seek a Lithuania in which landlords such as the Plechavičiuses and Tiškevičiuses, kulaks such as the Glovackis, the Škirpas and their like could, with the help of foreign invaders, strangle and exploit the working people.

The Lithuanian nation – workers, working peasants and the working intelligentsia – is loyal to the democratic republic of working people, Soviet Lithuania. The people of Lithuania condemn the brutal deeds of the nationalist bandits. It is the duty of the government of Soviet Lithuania to defend the interests and freedom of the working people, and it will do so. There cannot and will not be any place in Lithuania for fascist murderers and their henchmen.

Comrades workers, working peasants and working intelligentsia! Every bandit, every enemy of the Soviet government is an enemy of the nation and your enemy too, because he hinders the peaceful work of rebuilding the country and restoring its prosperity. Therefore it is the duty of every citizen to join the struggle against the Lithuanian-German and Polish-German nationalists, against the remnants of the Hitlerites, their henchmen and supporters. The sooner we exterminate the nationalist gangs, the sooner and more easily we will overcome the difficulties created by the German occupation and the war, and the more successfully our agriculture, industry, national culture and people’s welfare will develop. Our working people understand this well and give broad support to the state security organs in the fight against the bandits.

Many members of the gangs, who were lured and deceived into joining them, have understood the horror of their crimes. They came to the state security institutions, handed over their weapons and openly condemned their criminal deeds. They not only saved their lives but also returned to their families and their work. Many of those who were lured want to do the same – to abandon the path of crime and return to peaceful work – but are afraid to do so, being intimidated by their bandit leaders, the German mercenaries.

Now that the war has ended and we are entering peaceful life, we, in the name of the Lithuanian Soviet Socialist Republic, guarantee to all who promptly leave the nationalist gangs and return to peaceful work a full pardon for their errors and grave crimes committed against the working people, against the Lithuanian nation and the Homeland. If the leaders of the gangs try by threats and intimidation to hold them back from this only right path to a peaceful and honest life, they must be arrested or destroyed.

If the enemy does not surrender, he is destroyed – such is the iron rule of the working people’s struggle. So woe to those who remain in the bandit gangs and continue their criminal activity in one way or another. A scoundrel’s death awaits them, and they condemn their relatives – fathers, mothers, wives, brothers and sisters – to eternal shame as accomplices of the enemies of the people. All who give help to the bandits will be regarded as accomplices of the bandits and punished with the full severity of Soviet laws.

The Presidium of the Supreme Soviet of the Lithuanian Soviet Socialist Republic, the Council of People’s Commissars and the Central Committee of the Communist Party (Bolsheviks) of Lithuania express their firm conviction that the working people of Lithuania, inspired by great victories, will work even faster and more resolutely to rebuild the country and heal the wounds of war, and will concentrate all their strength on putting an end to the harmful activity of the enemies of the people and the remnants of the Hitlerites.

With all determination – into the struggle for the bright future of our nation, for a beautiful, cultured and happy Lithuania of the working people – Soviet Lithuania.

Long live the friendship of the fraternal peoples of the Soviet Union!
Long live our victory!

Long live the heroic Red Army – the liberator!
Long live our great leader, the organiser of victory, Marshal of the Soviet Union Comrade STALIN!

J. PALECKIS, Chairman of the Presidium of the Supreme Soviet of the Lithuanian SSR
M. GEDVILAS, Chairman of the Council of People’s Commissars of the Lithuanian SSR
A. SNIEČKUS, Secretary of the Central Committee of the Communist Party (Bolsheviks) of Lithuania

Pastabos

• Perrašyta iš laikraščio puslapio nuotraukos; kairysis kai kurių eilučių kraštas fotografijoje šešėlyje, todėl keli eilučių pradžios skiemenys atkurti pagal prasmę ([laužtiniuose skliaustuose]). Paryškintos pastraipos laikraštyje išspausdintos pajuodintu šriftu.

• Tai sovietinės valdžios propaganda: pasipriešinimo dalyviai vadinami „banditais“, „vokiečių samdiniais“ ir „gestapininkais“. Tokie kaltinimai neatitiko tikrovės – ginkluotą pasipriešinimą organizavo Lietuvos kariuomenės karininkai, tarp jų ir Juozas Vitkus.

• Istoriografijoje pažymima, kad tokiais kreipimaisiais besislapstantys buvo raginami legalizuotis, tačiau dalis legalizavusiųsi vėliau buvo suimti, tardyti ar ištremti.

• Tame pačiame puslapyje – vedamasis „Visos tautos reikalas“ ir pranešimas apie TSRS AT Prezidiumo įsaką (E. J. Savickio apdovanojimas). Jie čia neperrašyti.

Iššifravo ir išvertė kazimieraitis.lt, 2026 (lietuvių → anglų k.). Šaltinis: Lietuvos ypatingasis archyvas, Laikraštis „Tiesa“, 1945 m. birželio 3 d., Nr. 128 (658), p. 1. Neaiškiai įskaitomos vietos pažymėtos [laužtiniuose skliaustuose] arba (?).